

L'actor català conegut pel gran públic per sèries de televisió com "Porca Misèria", "Temps de silenci" o "Infidels", triomfa com a director de teatre

Julio Manrique, "el teatre és una forma de créixer i de viure"

Quan vas saber que et volies dedicar al món de l'actuació?

Quan estava estudiant dret a la universitat Pompeu Fabra. Allà, em vaig apuntar a l'Aula de Teatre de la universitat i, allà, vaig descobrir la meua vocació. En aquells moments, la portava el director Josep Maria Mestres. Estudiant dret, vaig descobrir la meua vocació pel teatre.

Com vas compaginar els estudis amb la passió pel teatre?

Sí, perquè em vaig estrenar professionalment aleshores. Em va fer un càsting en Josep Maria Mestres quan tenia dinou anys per a l'obra Enemic de classe, on vaig treballar mentre estudiava. Vaig acabar la carrera de dret i després vaig fer les proves per entrar a l'Institut del Teatre. I des de llavors fins avui.

Vas treballar també amb Peter Brooks a França.

Em va sortir l'oportunitat d'anar cap a França i fer un parell de proves. Vaig anar al Bouffes du Nord. Quan havia d'assajar Hamlet, l'actor protagonista va tenir un accident de cotxe i l'obra es va posposar. Brook va decidir muntar Far Away, de Caryl Churchill, i vaig fer una nova prova per al personatge masculí.

Per al gran públic, ets més conegut per sèries de televisió com "Temps de silenci", "Porca Misèria" i, més recent, "Infidels". Quina valoració fas de la teua faceta a la televisió?

La veritat és que em considero molt afortunat pel tipus de coses que he hagut de fer a la televisió. Mai he hagut de fer un "culebrón" d'emissió diària i, per tant, he pogut treballar a un ritme no tan accelerat com expliquen els companys que s'hi hi dediquen. I, a més a més, les sèries que m'ha tocat fer són aquestes tres que has citat. Són sèries que els hi tinc molt de carinyo i són sèries que, per algun motiu o altre, han tingut alguna cosa especial o peculiar dins del panorama de TV3, especialment "Porca misèria".

Amb què et quedes, amb la televisió, el teatre o el cinema?

Amb el teatre.

Què és el millor i el pitjor de la teva professió?

És un ofici que m'agrada molt, me l'estimo molt. El millor són moltes coses. No sabria com dir-ho, és quelcom que té a veure amb el joc i amb expressar-te. Trobar una certa veritat a través del joc i aquesta combinació de joc, però no banalitzat sinó amb certa profunditat que no perdi de vista l'aspecte lúdic. És, per a cert tipus de gent, una forma de créixer i de viure.

El pitjor són els aspectes adjacents com els aspectes de producció i venda a molts nivells. Tot aquest àmbit amb què has de negociar i que té poc a veure amb la creativitat. Has d'anar pactant, no hi ha més remei, però alguns problemes de la meva professió venen per això.

Parlant de la teva faceta com a director, amb La forma de les coses has rebut el reconeixement de la crítica i del gran públic. És un equilibri difícil d'aconseguir?

Home, doncs sí. Influeixen molts de factors i jo em sento molt afortunat que hagi anat així aquest espectacle. I no és fàcil fer que agradi a la crítica, als "teatrerros", i també agradi a un públic més ampli. No és gens fàcil.

He llegit alguna entrevista on dius que sovint s'intel·lectualitza el teatre i que cal, en aquest sentit, desintel·lectualitzar-lo...

Sí, penso que a vegades es fa teatre per als "teatrerros" directament i llavors la cosa acaba sent molt endogàmica. Per això, crec que un cert tipus de teatre s'ha intel·lectualitzat massa i s'ha fet un producte personal una mica snob on la cultura ha servit com a pretext per fer coses que directament desconvoquen la gent. A mi, m'agrada pensar que es poden fer coses personals i de qualitat que alhora convoquin la gent.

Sempre tenint present aquesta qualitat lúdica a la que feies menció?

Sí, exacte, una obra per més intel·ligent que sigui i per més nobles que siguin els valors dels que parla, si és un "tostón" és un "tostón". I llavors ha fracassat.

Què t'ha ensenyat l'ofici d'actor que pots aplicar ara com a director?

El pas d'actor a director és el pas natural. L'ofici d'actor m'ha ensenyat tot el que després he aplicat com a director. En part, perquè, de vegades, com a actor, no m'havia sentit ben dirigit o no estava del tot d'acord amb algunes decisions del director i com enfocava la feina amb els actors. Això és en gran part el que em va portar dirigir i a mimar el treball amb l'actor d'una manera especial. Crec que és el focus i el centre del teatre.

Aquesta és la clau de l'èxit de la teva feina com a director a "La forma de les coses"?

Per descomptat que l'èxit té a veure amb el text del Neil Labute i amb la història que expliquem.

Però si la manera de servir-la ha ajudat a que la història arribés a la gent i agradés, potser té a veure amb aquesta complicitat amb els actors.

L'obra ara es prorroga.

Sí, estem fins a finals de febrer. I, com a novetat, tenim el Jordi Rico que entra en substitució del Marc Rodríguez.

En quins projectes estàs treballant?

Ara estic dirigint American buffalo, d'en David Mamet, que s'estrenarà al lliure el 14 de gener, i estem rodant la segona temporada d'"Infidels".

Quins consells donaries a un jove que comença a dedicar-se al món del teatre?

Que descobreixi a fons què l'ha fet triar aquest ofici.

TAL COM RAJA

Lloc i data de naixement: 10 de juliol de 1973 a Barcelona

Un grup de música: Radio Futura

Una pel·lícula: Només una? (riu) Barton Fink, dels germans Cohen

Un llibre: La trilogia de Nova York de Paul Auster

Plat que cuines millor: Rissotto

Una mania: No suportó el soroll en una actuació

Una qualitat: La passió

Un somni: La serenitat

On t'agradaria anar de viatge? A l'Argentina

Tens fama de ser molt... despistat